

संसारया स्वापू

धम्मवती

संसारया स्वापू

धम्मवती अनगारिका

प्रकाशक

धर्मकीर्ति बोर्ड अध्ययन गोष्ठी

धर्मकीर्ति विहार

धीघः नःघ टोल

ये

प्रथम संस्करण १२००

बुद्ध सम्बत २५३४

नेपाल सम्बत १९९०

इत्वी सम्बत १९९०

बिक्रम सम्बत सम्बत २०४७

Dhamma.Digital

याकूः

नेपाल प्रेस

सुकवथ, ये

फोन- २२ १० ३२

प्रकाशकीय

थुगु संसारया स्वापू धैगु सफूचा चिकिचा धंगु जूसां थुकी
अतिगम्भीरगु खँ दुथ्याना च्वंगु दु । उकिं काचावक थुइका काय्
अःपुमजू । धम्मवती गुरुमां नं अभिधर्मकथं च्वया बिज्याःसां
बर्माया घटना न्ह्यथना थुइका बीगु कुतः याना बिज्यागु दु ।

थन बिहारे सुथे सुथे धर्मया कक्षा चले जुया च्वंगु दु ।
उगु कक्षाय् धम्मवती गुरुमां नं संसारया स्वापूया बारे
व्याख्या याना बिज्यागु खँ न्यना श्रीमती चन्द्रशोभा ~~गुरुमां~~ धर्मरया
मन साप लय्ताल, मेकथं धाल धाःसा तस्सकं प्रभावित जुल ।
उकिं वय्कः नं थ्वहे ने. सम्वत १९९० श्रावण कृष्ण पारुखुन्हु
धम्मवती गुरुमांया जन्मदिना लसताय् थुगु सफूचा छापे याना
धर्मदान याय्गु भिगु मती तया दिल । थुगु सफूचा छापे याय्त
मागु ध्यबा बिया दीगुलि धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीं
वय्कयात आपालं धन्यवाद ज्ञापन याना च्वंगु दु ।

प्रेसे बिज्याना प्रुफ स्वया बिज्यागुलि श्रद्धेय अश्वघोष
भन्ते व याकनं बांलाक छापे याना ब्यूगुलि नेपाल प्रेस नं
धन्यवादया पात्र जू ।

धर्मकीर्ति अध्ययन गोष्ठी

थुगु सफू धर्मकीर्ति प्रकाशनया
१४० गू खः ।

धर्मकीर्ति विहार
गुरु पुन्ही

चन्दादाताया भःगु खँ

ध्व संसारे न्हिया न्हिबं कोटीं कोटी प्राणीत जन्म जुया च्वंगु दु, अथेहेतुं कोटीं कोटी प्राणीत मरणनं जुया च्वंगु दु । प्राणीपिमघ्ये बकले अपो चेतनशील प्राणी मनूतहे खः छायकि इमिसं विचार याय्फु, भि मभि ल्यय्फु, खः मखु छुटे याय्फु, अले पाप धर्म न्हसिके फु ।

अथे जूसं मनू मात्र याके लोभ वृद्धि जुया च्वंगु दु, क्रोध वृद्धि जुया च्वंगु दु अले छन्हु ध्व संसारं सबां सबाया लागी लोप जुया वने मानि धंगु सत्यता यात लोमंका च्वंगु दु ।

ध्वहे खँयात स्वापू तथा छन्हु धम्मवती गुरुमानं कमा बिज्यागु “अन्तिम अवस्थायाम् चित्त खण्ड” विषयया प्रवचनं जिगु वुनुगःले ध्यंका बाः ताय्का बिल । अथेहेतुं न्ह्यले तना च्वंगी प्राणीतयत न्ह्यलं चाय्का बिइला धंगु हेतुं धम्मवती गुरुमाया जन्मदिया उपलक्षस चिकिचा संसां ग्यसुःलागु ध्व “संसारया स्वापू” सफु ब्रह्मछाया चोना ।

चन्द्रशोभा

ज्याठा, काठमाडौं ।

भावण कृष्ण विस्लागा पारु

२५ असार २०४७

संसारया स्वाप्

श्रीपि थ्व संसार चक्रे चा चा हिला चवने साःगु हे संसारया स्वाप् मखना वा संसारया स्वाप्पूयात छुते याप् मफया च्वंगुलि छः । संसारया चक्रे छु जुया तक्षना च्वन धेगु कारण सीकेनु कुतः नं श्रीके मवु ।

घात्थेला शीत सुं ईश्वरं थ्व संसार दुःखं मुक्त याना बी छे मखु । “जिगु शरण वा जि छिमित दुःखं मुक्त याना बी” घाहपि सुं ईश्वरपि दु घाःसां थ्व छे केवल मखा ह्येक्येनु छे जगु मख छे ज्जी । सुत्रां नं सुयातं दुःखं मुक्त याप् फे मखु ।

ईश्वर सोपा नं महाईश्वर जुया विज्याकम्ह भगवान् बूठं हे नं छिपि लाक्क पाक्क सना छे जि कया छिमित त्थे याना बी घक्क घया विज्यानु महु । मक्क बुलि जक्क घक्क विज्यानु हुः—

“तुम्हेहि किच्चं घात्थपं प्रवक्ष्यामि तथागताः” कथीन्नु कुगु दुःखं मुक्त उवीया लाग्ते याक् मज्जु क्येय् छिति मिहेनती सुहमाः, उत्साह याना यंके भाः गुह तथागतपिसं सुमितया लंधु जक्क कपना विज्याई ।

ध्व खं ध्यावहारिक जू, सत्यगु खं खः। छम्हेस्यां जण
नया मेम्हस्या प्वाः जाइ धाय्गु खं मचा खं खः। बरु जा थुया
बियाः नय्गु स्यने कने याना गुहाली बी फु।

उकिं धात्थे थः दुःखं मुक्त ज्वीगु इच्छा दुसा थःके दुगु
बांमलागु पह चह, थःगु क्लेश थःम्हं हे मदेका छोय्मा, अले
तिनि दुःखया कारण जुया च्वंगु क्लेश, मतिकुरा पह, हाकुगु
नुगः धका सीका काय् फे। कुसंस्कारयात थुइका काय् फतकि
संसारया स्वापू पत्ता लगे जुइ, अले दुःखं मुक्त जुइगु लेंपुइ वने
फे। स्वापू खन कि संसार चक्रं छुते जुया वने फे।

“सुं छम्ह महापुरुषं” अथवा अदृश्य ईश्वरं ध्व संसारे
ध्वं पि प्राणीपिन्त दुःखं मुक्त याना बी फुगु व ज्यगु जूसा थो
थुलिमछि मानव समुदाय (मनूत) यात अनेक दुःख सीका ते
मखु, जन्ममरणया चक्रे लाना च्वनी मखु खं। सुनां नं तरे
याना बी धेगु खं पत्यायाय् बह मजू। ध्व जुइ मखुगु खं खः।

दुःख वैगु व मवैगु, सुख वैगु व मवैगु थःथःगु लहाती
खः। थःथःगु कर्म (ज्या) अनुसारं जुया च्वनीगु खं खः।
थःथःगु मनं हे दय्किगु खः धका बुद्धं आजा जुया बिज्यागु दु।
उकिं शीत गुगु दुःख उत्पन्न जुइगु व दुःख नाश जुइगु खः व
शी थःथःपिसं हे याना च्वंगु ज्यां खः।

थुगु बारे खं थुइका बीत बुद्धं कना बिज्यागु उत्पत्ति व
विनाशया खं, मेकथं धाय्माल धाःसा संसारे चा चा हिला च्वने
मागु कारण व संसार चक्रं मुक्त जुया वनेगु लेंपु इयना तया

बिज्यागु अभिधर्मया छुं संक्षिप्त खें दुगु थुगु जन्म व मेगु न्हूगु
जन्मया स्वापू थुकथं स्वाना च्वंगु दु धयागु खें न्ह्यथने ।

झीत थव भव चक्रे चाःहिका तःगु अविद्या व अज्ञानतां
खः । उकिया मूल कारण तृष्णा हे जुया च्वन ।

झीत झीगु हे कुशल-अकुशल अथवा भिगु व मभिगु
कर्म वा पाप धर्मरूपि संस्कारं अनेक प्रकारयागु हेतुं सम्प्रयुक्त
जुया च्वंगु पटिसन्धि न्हूगु जन्म स्वाना बीगु चित्तं न्ह्योने ल्यूने
वा थुगु जन्म व मेगु जन्म निगू जन्म याना स्वाना बी । अले व
पटिसन्धि जन्म बीगु चित्त चले जुया बई । उकिं हे झीत न्हून्हूगु
जन्म दया वयावं च्वनी ।

थथे झीपि थुगु जन्मया अन्त जुया सिना वने धुंकानं
हानं न्हू न्हूगु जन्म दया च्वनीगु छाया धाःसा झीपि सी त्यइगु
अन्तिम अवस्थाय् झीसं अनित्य स्वभावयात मखंगु कारणं
संसारया छुं चीजे आशक्त जुया च्वंगु चित्तं प्राण तोता
वनीगुलि खः । मेकथं धाय् माल धाःसा आशाकुति पह मजूसे,
छुकीसनं माया मोह मयासे प्राण त्याग याय् मफुगुलि हे थनं
सिनां हानं मेथाय् जन्म काय् मालीगु खः ।

झीपि सी तेका कम्म, कम्मनिमित्त, गतिनिमित्त धका
स्वंगू निमित्तमध्ये छगू नं छगू झीगु अन्तिमगु सीत्योगु चित्ते
न्ह्योने खने दयेकः वइ । अले वहे मने खने दयेकः वोगु निमित्त
ज्वना प्राण अन्त जुइ । वहे खः झीगु न्हूगु जन्मया थासा वा मेगु
जन्मया कारण जुइ ।

(१) श्री सी तेका याना चवनागु ज्या यात कम्म घका धाई । भिगु वा मभिगु निगूलि ज्या कम्म (कर्म) धाई ।

(२) कम्मनिमित्त धयागु गुजोगु धाःसा श्री अन्तिमगु अवस्थाय् छुं न्हूगु ज्या मिखा न्हायपनं आदि उत्पल याना चवनेगु शक्ति मन्त । केवल न्हापा बल्लाबले याना तयागु धर्मयात भागु ज्वलं दान वस्तु आदि मेपिन्त उपकार जुइगु अबले याना तयागु धर्म व मभिगु पापकर्म याना तयागु अवस्था दुसा व जूसा गथे कि स्याना चवनागु, खुया कया चवनागु आदि न्हापा थः बल्लाबले याना वयागु भिगु-मभिगु ज्या या ज्वलं आदि प्राणतोता वने त्येगु अन्तिम अवस्थाय् थःगु मने लुया वया च्वंगु यात हे कम्म निमित्त धाई ।

(३) गति निमित्त धयागु छु धाःसा श्रीपि बल्लाबले मनं चाय्कं चाय्कं भिगु-मभिगु कर्म वा धर्म-पाप याना वयसगु फल-यादिसं वपते बीजं तादिसं हरते फलं-अर्थात् गज्योगु पुसा पित अज्योगु हे फल सं धया तःथे थःबल्लाबले याना वयागु कर्म (ज्या) अनुसारं भिगु व मभिगु थःपिसं भोगयाः वने मालीम् । गुलिसितं पशुगतिस वना भोग याय् मालिगु अवस्था थः मरणा-सन्न (सी त्येगु) इले थःगु मने खने दया वई । यदि भिगु गती वनीम्ह जूसा स्वंगु विषयया आकारं वां बांलागु अदि रूप, शब्द थःम्हं भोगयाः वने देगु सुखया आकार खने दया वई । उकीयात गति निमित्त वा थः वनेगु गतिया आकार खने दया वोगु धाई ।

युक्तं श्री सी त्यंगु अवस्थाय् ध्व स्वंगू कम्म, कम्म-
निमित्त, गतिनिमित्त मध्ये छगू नं छगू युगु जन्मया अन्तिम
चित्त जुया च्वंगु सी त्यंगु चित्ते खनें दया बइ । व हे कारणं
नूगु जन्म उत्पन्न जुइ । व हे खः संसारया स्वापू चित्त ।

युगु जन्मया अन्तिम गति चित्तयात मरणासन्न जवन
चित्त धका धाइ । व हे खः— नूगु जन्मयात थाना ब्यगू थास्त
चित्त ।

ध्व मरणासन्न जवन चित्त हे नूगु जन्म उत्पन्न याइ ।
ध्व चित्त हे आसक्त रहित जुया च्वनीगु अवस्था प्राप्त याय् मफु
सत्य नूगु जन्म दयावं च्वनी ।

यःके दुगु क्लेश आसक्त जुइगु चित्तयात दबे याय् धुंक्पि,
कट्टे याये धुंक्पि ववक्तिपिनि निमित्त ध्व अन्तिमगु मरणासन्न
चित्त आसक्त सहित जुइ फे मखुत । अथे आसक्त रहित
जुया प्राण त्याग याय्गु शक्ति दुम्ह ववक्ति हे हानं जन्म काय्
माली मखुत । जन्म, जरा (बुढा), वयाधि (रोग) मरणं मुक्त
जुइ ।

ध्व अवस्था प्राप्त याय् मफुसत्य श्रीसं जन्म दु धयाच्चं
वा महु धयाच्चं नूगु जन्म बइ हे तिति । उकि श्री महुतुं धया
च्वनागु अनुसारं जुइ मखु । केवल श्रीसं श्रीगु आसक्त जुइय्
सुष्णायात तोत्य फत वा मफुनि यागु सवाल जुइ । ध्व खं युइका
वीत छगू धात्ये जुया वंगु घटना न्हायने—

छुं वं न्हापायागु घटना खः । न्हापा बर्माय् छम्ह
 उपासिका दु । व उपासिका छम्ह धर्मं याना च्वंम्ह खः ।
 वं विहार विहारे बना दान धर्मं नं याना च्वं । छम्ह ध्यान
 याइम्ह भन्ते यात ध्यान याय्त लाय्क ज्वीक जङ्गले विहार
 छगू नं वं दय्का बिल ।

व उपासिका विहार विहारे बना दान धर्मं व शील
 पालन जक याना जुइम्ह मखु थःगु त्वाले सफा सुघरनं याय्
 न्हांम्ह । उलि जक नं मखु तानोबले थःगु छेंया न्हाणे
 ख्वाउंक बरफ तया न्हि न्हि ले वइपि मन्तेत लः त्वंकेगु ज्या
 नं याना पुण्य कमाय् याना च्वंम्ह खः । उकिं वयात वयागु नां
 कया सतेगु बानि मयासे मन्तसे व छु ख्वाउंक लः त्वंकिम्ह
 मिसा धाय्गु चलन जुल ।

गथे अनाथपिन्त जा (पिण्ड) दान ब्यु ब्युं सुदत्त
 कुमारया थःगु नां तना अनाथपिण्डक धयागु नामं प्रख्यात
 जुल ।

अथे हे व उपासिकायागु नां नं सुनानं मकाःसे वयागु
 ज्या अनुसारं ख्वाउंलः उपासिका धकाः हे प्रख्यात जुल । वया
 काय् म्हायपि नं दु । इमित नं थः थें परोपकार याय्गु लंपुइ
 तालीम याना थकल ।

व उपासिका थः नं ध्यान भावना याना च्वन । ध्यान
 याइपि भन्ते पिन्त नं विहार बना बिया थें नय्गु, त्वनेगु पुनेगु
 व वासः आदि चतुप्रत्यय वस्तु दान याना च्व च्वं छन्हु तस्सकं

म्हं मफुत । वयागु अन्तिमगु अवस्था थ्यंक वल । व उपासिका
चाय्का थः भिगुगती वनेया निरिति सी तेका थःम्हं याना तयागु
भिगु ज्या व धर्म कर्म लुमंका चवन । ल्वे झन झन चर्को जुया
अन्तिमगु अवस्थाय् थ्यन । वया काय् म्ह्यार्यपि नुगः मछिका
लिकक चवना मायां वयंका खोया चवन । अन्तिमगु अवस्थाय्
भिगु ज्या लुमंकायाः, मचा खाचा प्रति मायां जाले मन तवयने
मज्यू, आसक्त जुइ मज्यू धका स्यूसां काय् म्ह्यार्यपि खोया
चवंगु खँ बले मन वः मलाना वोबले लिकक चवं चर्वापि मचा
खाचाया मायाय् आसक्त जुया प्राण तोता वने माल ।

व अन हे अगती लात । अले वयात पासापिसं चवे छथाय्
चाह्यु वनेनु धका ववना यंकल हँ । छन्हु चाहिला छँ लिहा
वोगु अवस्थाय् वयागु छ्येँ व सिना न्हेनु दुगु दिने भारि नवसां
भन्ते व अनगारिका गुरुमाँ पित्त निमन्त्रणा याना भोजन आदि
दान याना वयागु नां कया पुण्यानुमोदन याना चवन हँ । अले
तिनि वं थः सिना अगती लाना चवन धका सिया थःगु नामं
धर्म याना थःत पुण्य तोता ब्यूगु सीका ग्रहण याना काल ।
अले वया मती वन— थः थुलिमछि पुण्य कर्म याना तया नं
अन्तिमगु अवस्थाय् थः मचा तय्गु मायाय् तवयना अगती
लात । तरे जुया वने फुम्ह नं थथे अगती लाय्यो खनि धयागु
खँ कना उर्कि अन्तिम अवस्थाय् छुकी सनं मायां वयने मज्यू,
तरे जुया वनेगु इच्छा याना चवनेमाः हँ ।

अनं लिपा थः मचात ग्याइ धका सुमुक व छेँ नं प्याहाँ

बना थःम्हं बय्का वान याना तयागु विहारे च्वंम्ह गुरु भन्ते
 बिज्याइगु खुसीं व जङ्गलया बिचे नाप लाना थःत जूगु घटनावा
 खं कने धका पिया च्वन हँ ।

घात्थें व भन्ते भिक्षा बिज्याना लिहीं बिज्याना च्वंबले
 व उपासिकां— भन्ते ! भन्ते ! धका स्वको तक सःतल हँ ।

सीकं सःति बले हँ धाय्मत्यो धयागु खं बर्माय् न
 विश्वास याः । उकिं व भन्तेनं हँ मधास्य थ्व सः ला पक्कां
 व हे खाउंलः उपासिकाया सः खः धका न्यना च्वन हँ ।
 लिपातिनि व भन्तेनं छ सु ? धका न्यंबले—

खः भन्ते धका लिसः बिल हँ ।

अले भन्ते नं वयात समझेयात— गथे उपासिका छं थुलि-
 मछि धर्म कर्म याना वया नं ग्रामथे अगती लाका च्वनेगु ला ?
 भिगु गती वने म्वाःला ? धका धया बिज्याःबले व अगती
 लाःम्ह उपासिकां लिसः बिल हँ—

खः भन्ते ! जि भिगु गती वनेमाः धका स्यू । स्वूसां न
 जि प्राणतोता वने त्येका अन्तिमगु इले जिगु मन वः मत्तात,
 काय् म्हाय्पिसं धर्म कर्म मयास्यें ह्वाय् ह्वाय् च्याय् च्याय्
 खवया जिगु मन मायाय् क्यंका साला कार्गुलि, जिगु मन इमि-
 वाय् लागुलि सिना अगती लाना च्वंगु खः । आः जि थुल
 भन्ते ! आ मत्ति भिका भिगु गती वने त्यल धया वन हँ ।
 अनं लिपा भन्तेनं म्हाय्ब सःनुसां लिसः छुं मवल हँ ।

[८]

उकिं थुगु घटना बाखनं शीसं थ्व थुइका काय्फु कि
 काय् म्हाय् भाःत कलाः, धन सम्पत्ति, छेँ बुँ आदि छुं चीजे
 आसक्त जुया अन्तिमगु इले अथे धयागु सिना वने त्येका
 मरणासन्न जवन चित्तं सिना वने मातले जीवन मुक्त ज्वी
 मखु । छुकीसनं आसक्त मज्जूगु चित्त उत्पन्न याय् फत धाय्वं
 तिनि जीवन मुक्त वा ससारं मुक्त ज्वी । थ्व आसक्त जुया
 च्वनेगु हे संसारया स्वापू स्वाना च्वंगु खः । आसक्त मजसे
 च्वने फुसा संसारया स्वापू पत्ता लगे जुइ । अले मुक्त जुइ ।

Dhamma Digital

मत्तिभिन कि आयुनं ताहाक जू

आः थन मत्ति भिनकि आयुनं ताहाक जू धयागु खँ सीकेत
बाखँ छपु न्ह्यथने तेना ।

न्हापा न्हापा छगू विद्यालय दु । अन यक्व दयेक
विद्यार्थीत आख ब्वना च्वंगु दु । व विद्यालये आखः ब्वंकीम्ह
गुरु विद्यार्थीपिनिगु ख्वा स्वया आयु गुलि दुम्ह, गोन्हु म्वाइस्ह
घाये फुम्ह जुया च्वन ।

छन्हु व गुरुं छम्ह विद्यार्थीया लक्षण स्वया न्हेनु जक
म्वाइतिनि धयागु सीका काल । अथे न्हेनु जक म्वाइम्ह घका
थुइका बिचाः यात थ्व खँ वयात घाय् मज्यू । हानं व थन सित
कि संझट छथी, म्वाः मदुगु खँ न्यने मालीगु छथी । वयात
छे छोय् माल घका सःता गुरुमेस्यां धाल—

थन वा, छंत तुरन्त वा घका छिमि मां अबुं पी ख्वा
हल । विस्तार मयासे छ तुरन्त छे हूँ ।

विद्यार्थीं धाल— जिके लँ खर्चं मदु । वया छे वनेत
प्यन्हु न्यासि वने माः ।

गुरुमेस्यां वयात लं खर्चं बिया धाल— छ लें गनं
बिस्तार याना चवने मते । छिमि मां-बाया छंगु ख्वा स्वे प्राय
बुया चवन ।

विद्यार्थी लं खर्चं कया सरासर छे पाखे वना चवन ।
छथाय् जङ्गले ऋषि छम्हस्या सिमां कुतुं वया च्वंगु स्यंगु
फलफूल मुंका च्वंगु खन ।

व विद्यार्थी स्वया चवन । सिमाय् छक नं स्वत ।
सिमाय् बां बांलागु फल सया च्वंगु खना बिचाः यात— थ्व
गज्याम्ह ऋषि ल्या ! सिमाय् बांबां लागु फल सया च्वंगु
बयेक नं खाना मनसे अज्यागु हाया वइ च्वंगु स्यंगु फलफूल
मुंका चवन । विद्यार्थी न्यन—

भो ऋषि जु ! सिमाय् ताजागु फल सया च्वंगु बयेकं
छाय् बे च्वंगु स्यंगु मुंका चवनागु ?

ऋषि धाल— खः जि मेपिसं मबीकं कया नइम्ह मखु ।
सिमां कुर्का ब्यंगु जक मुंका नया चवनाम्ह ।

विद्यार्थी धाल— एसा जि खाना बी नयाबी ला ?

ऋषि धाल— सिमाय् च्वंगु खाना बीगु सा जिहे ज्युनि,
छाय् मने ।

विद्यार्थी ऋषिया बालाय् जायेक फल खाना बिया थःगु
छे पाखे स्वया वन ।

ऋषि जय ज्वीमा दीर्घाय् ज्वीमा धका सुवा बिल ।

विद्यार्थी ले वना च्वमेस्यां पंयागु ता छपु स्यना च्वंगु
 खन । मनू छम्ह ग्याग्यां वइ च्वन । व ता भ्वाथः जुया च्वंगु
 खना मतीतल— जङ्गलं पं धयना थ्व ता छपु नं न्हू याना वने
 का ! थथे मती तया जङ्गले वना पं धयना हया स्यना च्वंगु
 ता छपु बाँलाक वयेका थःगु छे पाखे पला न्ह्याकल । सरासर
 वना च्वमेस्या ले पुखु छगू खन गुकी कि लः सुना न्यात प्यातां
 प्यातां सना च्वन । वया मतीवन— थुपि न्यात थुकीसं तयातल
 धाःसा फुकं सिना वनी । लः दुगु पुखु छगू मालाः न्यात घन
 तया थके माल धका उखे थुखे स्वः जुल । लः जायक दुगु पुखु
 छगू लिक्कसं खन । उखे पुखुली वना न्यात फुकं लाना थुखे
 पुखुली ते यंकल । न्यात न्यासी चाया उखे थुखे प्याखे ह्या
 सन ।

व विद्यार्थी सरासर थःगु ले लिना वन । छे ध्यन ।
 मां भ्रवं छकलं धाल—

छ लुच्चा भ्राखः मब्बसे लिहां वयाका मखुला ?

विद्यार्थी धाल - क ! थः पिसंनु खा स्वये भ्राय् बुल
 बाकनं वा धका धया हया !

सुनां धाल छन्त वा धका मां भ्रवं न्यन ।

वं धाल— जिमि गुरुं धाःगु, ले खर्च नं गुरुं हे बिया
 हल । छिमिसं वा धयागु मखुसा जि हानं भ्राख भ्वं वने त्यल
 धका वनेते तयार जुल ।

मां-अबुं धाल— गुरु छोया हःगुला छन्त ? एसा म्वाल
का प्रा च्यान्हु झिन्हु थनंसं चवना आराम कया हुं । सो, L
मचा गंसि नं जुया चवन । छाय् बांलाक नयेगु मकुला ?

वं धाल— आख् अबुं बना थाय् साक्क नयेगु बइला ।
यक्व दु थाय् धारा घुरं नयेमाः । साः मसाः या छु खें ।

मां-अबुया माया बन । वं प्राः बाछिति छें चवना साक्क
नया मचा ल्हं ऊा हुं धका धया चवन ।

विद्यार्थी बाछिति चवना सरासर गुरु याथाय बन ।
गुरुमेस्या म्हेनु त्वालें सीमाम्ह विद्यार्थी वया चवन । मूत जक
जुया बलला धका न्हापां छक य्याः थें चवन । एसां मग्गाम्ह वें
गुरुं स्वया चवन । व विद्यार्थी गुरु याथाय् वया नमस्कार
याना चवन ।

गुरुमेस्यां न्यत— छ गतं वयाम्ह ?

वं धाल— जि छेंलें वयाम्ह छः ।

गुरुया मने साक् धी बजि-वाल । जिगु शास्त्र सुट्ट
उधी मकुगु ! गथे जुया फरक जुज ? थ्र छें बना छुं धर्म कर्म
जकं यातला ! थये मतीतया विद्यार्थी याके न्यन —

छं छेंबना छु पुण्य कर्म यानाले ?

विद्यार्थीया लिसः छः— जि छुं धर्म मयाना ।

गुरुम्ह ला सन पाक जुल । अवरय नं थ्वं पुण्य कर्म यागु
 बयेया । पुण्य कर्म मयागु जूसा ला न्हेतु त्वालं सी माम्ह !
 गथे मसीगु ?

गुरुमेस्यां न्यन— छ थनं वना गन गन वना छुछु ज्या
 याना जित छक कं ।

विद्यार्थी कना हल— जि थनं सरासर वना च्वनाबले
 जङ्गले ऋषि छमेस्या बे च्वंगु स्यंगु फलफुल मुंका च्वमेसित
 सिमाय च्वंगु सिंगु ताजागु फल खाना लुढङ्क नका बिया ।
 अनं उखे ता छपु स्यना च्वंगु नं जङ्गले वना पे ध्यना व तानं
 ल्हना बिया । लः मदुगु पुखुलि न्यात साप संक फाता फाता
 पुला च्वंगु खना मेगु लः दुगु पुखुलि तथा वया । छे वना
 मां अबुया सेवा याना वया । मेगु छुं धर्म याना मवया ।

विद्यार्थीया खे न्यना गुरुया खा चक्कना बल । मती
 तल थ्वं सिंगु मन् वक्क धर्म याना बल खनि । फलफुल सिमाय
 खाना दान याना बल । ता छपु दयेका यक्क सित उपकार ज्बीगु
 पुण्य कर्म याना बल । न्याते प्राण बचे याना बिल । उकि खनिका
 थ्वया आयु ताहाक जूगु, कर्म बःमलाना च्वम्ह पुण्य कर्म याना
 कर्म बःलाका आयु ताहाक जुल । थ्व बांखनं सीदु मत्ति सिंसा
 आयु नं ताहाक जू ।

मनूतेगु मरण प्यथी दु । आयु फुना, कर्म फुना, आयु नं
 कर्म नं फुना, व अकालं ।

धाय् नुकि शी चिकं मत छप्वा क्याकेबले चिकं नं इता
नं फुना मत सी फु । चिकं दया इता मबया वा गोतुला नं मत
सी फु । इता दया चिकं फुना नं मत सी फु । फय् बया नं मत
सी फु ।

थन च्वंगु बाखने चिकं फुना सी त्यंगु मतयात चिकं थपे
यायर्थे जक पुण्य कर्म याना आयु बढे जुल ।

मत्ति भिगुलि आयु ताहाक जूगु या थ्व बाखे ज्वलन्त
उवाहरण खः । कर्म फूपिनि जक धर्म कर्म याना आयु ताहाक
जू । आयु फूपि म्वाइमखु ।

Dhamma.Digital

धर्मकीर्ति प्रकाशन

(नेपाली भाषा)

(१) बौद्ध प्रज्ञोत्तर	(१७) भ्रमण नारद
(२) बौद्ध दर्शन	(१८) वेस्तन्तर जातक
(३) नारी हृदय	(१९) सतिपट्टान प्राकण्य
(४) बुद्ध शासनको इतिहास	(२०) बौद्ध विश्वास मान्य-१५ बु
(५) पटाचारा	(२२) बौद्ध वर्ण
(६) ज्ञानमाला	(२३) सप्तरत्न धर्म
(७) बुद्ध र बर्हाको विचार	(२४) सफलताको रहस्य
(८) शान्ति	(२५) मानव महामानव
(९) बौद्ध ध्यान	(२६) निरोगी
(१०) पञ्चशील	(२७) जातक कथा
(११) लक्ष्मी	(२८) सतिपट्टान विपस्सना
(१२) उखानको कथा संग्रह	(२९) प्रज्ञा चक्षु
(१३) तथागत हृदय	(३०) परित्राण
(१४) महास्वप्न जातक	(३१) पूजाविधि र कथा संग्रह
(१५) बौद्ध जगतमा स्वास्थ्य सेवा	(३२) मैले बुझेको बुद्ध-धर्म
(१६) मिलिन्द प्रश्न	

Dharmakirti Publication—

(English)

1. Buddhist Economics & The Modern World
2. Dharmakirti Vihar Today
3. Dharmakirti Vihar
4. Dharmakirti in a Nutshell

धर्मकीर्ति प्रकाशन

(नेपाल भाषा)

(१) बुद्धया फिनिगु विपाक	(२८) अनन्त लक्षण सुत्त
(२) अभिघमं भाग-१, २	(२९) वासेट्टी थेरी
(४) मैत्री भावना	(३०) घम्म चक्कप्पवत्तन सुत्त
(५) ऋद्धि प्राप्तिहायं	(३१) लक्ष्मी द्यो
(६) योह्य म्हाय्	(३२) महास्वप्न जातक
(७) पञ्चनीवरण	(३३) बाखँया फल भाग-१, २
(८) बुद्ध धर्म, द्वि. सं.	(३५) जातक बाखँ द्वि. सं.
(९) भावना	(३६) राहुलयात उपदेश
(१०) एकताया ताःवा	(३७) अहिंसाया विजय
(११) प्रेमं छु ज्वी ?	(३८) प्रौढ बौद्ध कक्षा
(१२) कर्तव्य	(३९) मूर्खह्य पासा मज्जू
(१३) मिखा द्वि. सं.	(४०) बुद्धया अर्थनीति
(१४) बुद्धया अन्तिम यात्रा-१, २	(४१) श्रमण नारद
(१६) त्रिरत्न गुण स्मरण तृ. सं.	(४२) क्षान्ति व मैत्री
(१७) परित्राण द्वि. सं.	(४३) उखानया बाखँ पुचः
(१८) कर्म	(४४) पालि भाषा अवतरण
(१९) प्रार्थना संग्रह द्वि. सं.	(४५) मत्ति भिसा गति भिनी
(२०) बाखँ भाग-१, २, ३, ४, ५, ६	(४६) बौद्ध ध्यान भाग-१, २
(२६) बोधिसत्त्व	(४८) हृदय परिवर्तन
(२७) शाक्यमुनि बुद्ध	(४९) ह्यापांयाह्य गृह सु ? द्वि.

(५०) अभिधर्म	(७८) धम्मपद कविता
(५१) सप्तरत्न धन	(७९) धर्म मसीनि
(५२) महासति पट्टान सूत्र	(८०) वान
(५३) शान्तिया त्वाःथ	(८१) तेमिय जातक
(५४) अरित्र पुचः भाग-१, २	(८२) वम्मिक सुत्त
(५५) बुद्ध व शिक्षा (क)	(८३) मध्यम मार्ग
(५७) बौद्ध ध्यान	(८४) महासीहनावसुत्त
(५८) किस्ता गौतमी	(८५) भिम्ह म्हाग्य व काय
(५९) जप पाठ व ध्यान	(८६) भिक्षु जीवन
(६०) लुम्बिनी विपस्सना	(८७) भिम्ह मचा
(६१) विश्व धर्म प्रचार देशना-१, २	(८८) विवेक-बुद्धि
(६३) योगीया चिट्ठी	(८९) स्वास्थ्य लाभ
(६४) जातक माला भाग-१, २	(९०) शिक्षा १, २, ३, ४
(६५) संक्षिप्त भावना	(९४) दृष्टि व तृष्णा
(६७) महानारद जातक	(९५) विपस्सना ध्यान
(६८) पालि प्रवेश भाग-१, २	(९६) मंगः लाइह्य लाखे
(७०) अमत्कार	(९७) सतिपट्टानभावना
(७१) मणिचूड जातक	(९८) गौतम बुद्ध
(७२) महाजनक जातक	(९९) धम्मपद व्याख्या भाग-१
(७३) गृही-विनय तृ. सं.	(१००) धम्मपदया बाखें
(७४) बुद्ध व शिक्षा (ख)	(१०१) त्रिरत्न वन्दना व सूत्र-पुचः
(७५) बुद्ध-जीवनी	(१०२) त्रिरत्न वन्दना व पञ्चशील
(७६) सर्वज्ञ-१, २	(१०३) संसारया स्वापू

मुद्रक- नेपाल प्रेस, शुकपथ, काठमाडौं । फोन- २२ १० ३२